

Štúdia amerického kokeršpaniela

(Podľa oficiálnej brožúry American Spaniel Clubu preložila Linda Voláriková)

Týmto písmom – kurzívou – sú písané časti oficiálneho štandardu plemena

Týmto písmom – normálnym – sú písané poznámky k textu

Týmto písmom – tučným – sú písané vysvetlivky k štandardu

KRÁTKA HISTÓRIA AMERICKÉHO KOKERŠPANIELA:

Rodina španielov je veľká a pomerne stará. Už v roku 1368 nachádzame zmienku o plemene „Spanyell“, ktoré sa neskôr rozdelilo do dvoch skupín, a to vodní španieli a španieli využívaní v pevnom teréne. Podrobnejšie delenie potom rozoznávalo španielov využívaných v teréne podľa veľkosti; kokri a veľmi malí španieli boli rozlišovaní od španielov väčších rozmerov. Neskôr, keď boli kokri a malí španieli využívaní na úplne iné účely, boli ešte ďalej rozdelení. Z malých španielov sa stali anglickí toy španieli (napr. dnešní kavalieri – pozn.prekl.) a boli chovaní predovšetkým ako domáci spoločníci, zatiaľ čo kokri si udržali svoju pôvodnú klasifikáciu ako poľovné plemeno. Preto je kokeršpaniel dodnes najmenším členom skupiny sliedičov.

Ako veľmi cenný pomocník poľovníkov bol tento pes známy v jeho začiatkoch pod rôznymi menami, napr. „cocker“, „cocking spaniel“, až sa nakoniec vďaka špecializácii na bažanty dopracoval ku konečnému „Cocker Spaniel“. Až v roku 1883 boli na výstavách v Anglicku vytvorené triedy pre toto plemeno a až v roku 1892 dostal kokeršpaniel status plemena v plemennej knihe anglického Kennel Clubu. V tejto krajine sa teda kokeršpaniel vystavoval už od začiatku 80-tych rokov minulého storočia. Poľovné skúšky pre toto plemeno začal organizovať až Cocker Spaniel Field Trial Club v USA v roku 1924. A tu sa neskôr kokeršpaniel začal v type, veľkosti a farbe vyvíjať podstatne inak než plemeno dnes známe ako anglický kokeršpaniel.

American Spaniel Club je rodičovským klubom dnešného amerického kokeršpaniela a bol založený v roku 1881. Klub chovateľov anglických kokeršpanielov bol v USA založený až v roku 1935. Tieto dva druhy kokeršpanielov boli vtedy vystavované spolu ako odlišné variety. Pani Geraldine R. Dodge, prezidentka Klubu chovateľov anglických kokeršpanielov urobila rozsiahly prieskum rodokmeňov kokeršpanielov v Anglii, Kanade a USA. Aby odlišila čisté anglické linie od americkej variety kokeršpaniela, jej výskum zasiahol až do histórie kokeršpanielov z roku 1892. Toto sa stalo v roku 1941. V tomto období sa už v chove jednoznačne rozlišovali dve variety plemena. American Kennel Club uznal rozdelenie týchto plemien v septembri 1946, ale až v januári 1947 sa nové plemeno začalo registrovať v plemennej knihe pod vlastným názvom.

Amerického kokeršpaniela robí schopným poľovným psom jemu vlastná chuť loviť, v prípade, že je správne poľovne vedený. Aj keď má americký kokeršpaniel oveľa hustejšiu a dlhšiu srst než anglický kokeršpaniel, toto plemeno si veľmi dobre počíňa v teréne a pri správnej kvalite srsti (nie vatovitej) jej dĺžka nespôsobuje problémy. Plemeno americký kokeršpaniel je vhodné ako na výstavy exteriéru, tak i na skúšky poslušnosti a poľovné skúšky. Nie sú výnimkou jedinci excelujúci vo všetkých troch uvedených disciplínach. Popularitu si ale toto plemeno získalo najviac ako domáci spoločník; je veľkým milovníkom svojho domova a rodiny, verný a adaptabilný.

CELKOVÝ VZHLAD:

Americký kokeršpaniel je najmenším členom skupiny športových plemien (najmenším sliedičom – pozn. prekl.). Má silné, kompaktné telo a hlavu čisto tvarovanú a uhladenú, ktorá je s celým telom v úplnej rovnováhe a má ideálnu veľkosť. Pes stojí na priamych predných nohách. Chrbtová línia sa pozvoľna zvažuje k silným svalnatým bedrám. Pri behu dosahuje značnej rýchlosti a je veľmi vytrvalý. Okrem toho musí byť veselý, milý, dobromyseľný, vyrovnaný, temperamentný a neohrozený. Pes dobre vyvážený vo všetkých svojich častiach je viac preferovaný ako pes so silne kontrastujúcimi prednosťami a vadami.

VÝŠKA, VEĽKOSŤ A PROPORCIE:

Výška

Ideálna výška v kohútiku pre dospelého psa je 38,1 cm, pre fenu 35,56 cm. Výška môže byť 1,27 cm nad alebo pod ideálnou mierou. Dospelý pes, ktorý je menší než 36,83 cm a dospelá fena menšia než 34,29 cm, by mali byť penalizovaní. Dospelý pes, ktorý presahuje výšku 39,37 cm a fena presahujúca výšku 36,83 cm, musia byť diskvalifikovaní. Výška sa určuje priamkou kolmou na podklad od vrcholu lopatiek (kohútiku – pozn. prekl.), pričom pes stojí prirodzene, predné nohy a dolná časť zadných nôh paralelne s priamkou merania. (pozn. prekl. – miery sú prepočítané z americkej mernej jednotky „inch“)

Proporcie

Vzdialenosť od hrudnej kosti až po koniec stehna je mierne dlhšia než vzdialenosť od kohútiku po zem. Telo musí byť primeranej dĺžky, aby umožňovalo rovný a voľný dlhý krok; kokeršpaniel sa nikdy nesmie javiť dlhý a nízky.

Veľkosť (výška)

Odchýlka 1,27 cm je povolená, čo je rozdiel len ťažko viditeľný okom. Ak má rozhodca akékoľvek pochybnosti o výške jedinca, musí použiť mierku.

Proporcie

Relatívny pomer výšky a dĺžky by mal byť dobre viditeľný ako v pohybe, tak v statike. Kokeršpaniel by mal budiť dojem, že stojí na vysokých predných nohách. Nadmerné osrstenie na správne vyváženom psovi môže spôsobiť, že sa pes javí ako krátkonohý.

HLAVA:

Aby mala hlava dobré proporcie a bola v rovnováhe s celým telom, musí spĺňať tieto požiadavky:

Výraz

Americký kokeršpaniel by mal mať inteligentný, čulý, jemný a pritažlivý výraz.

Oči

Sú okrúhle, plné a pozerajú priamo vpred. Tvar očí je mierne mandlovitý. Oko nie je malé alebo vypúlené. Farba dúhovky je hnedá, čím tmavšia, tým lepšie.

Uši

Zvislé, dlhé s jemnou kožou, dobre osrstené. Nesmú byť zavesené vyššie, než je spodný okraj oka.

Lebka

Okrúhla, ale nie prehnane, nesmie sa splošťovať. Obočie a stop sú jasne vyznačené. Kostná stavba pod očami je dobre tvarovaná, na lícach nevyčnievajúca. Morda je široká a hlboká, s kvadratickými súmernými čelustami. Aby bola hlava dobre vyvážená, vzdialenosť od stopu k špičke nosa je polovicou vzdialenosti od stopu cez temeno k tylovému výčnelku.

Nos

Dostatočne veľký, aby bol v rovnováhe s mordou a tvárou. Nosné dierky sú dobre vyvinuté, typicky pre poľovné plemeno. U čiernych, čiernych s pálením a čiernobielych je nos čiernej farby; u iných farieb môže byť hnedý, pečehový alebo čierny, čím tmavší, tým lepší. Farba nosa je v súlade so zafarbením očných viečok.

Pysky

Horný pysk je plný, dostatočne hlboký, aby prekryl dolnú čelusť.

Zuby

Silné a zdravé, nie príliš malé a stretávajú sa v nožnicovom zhryze.

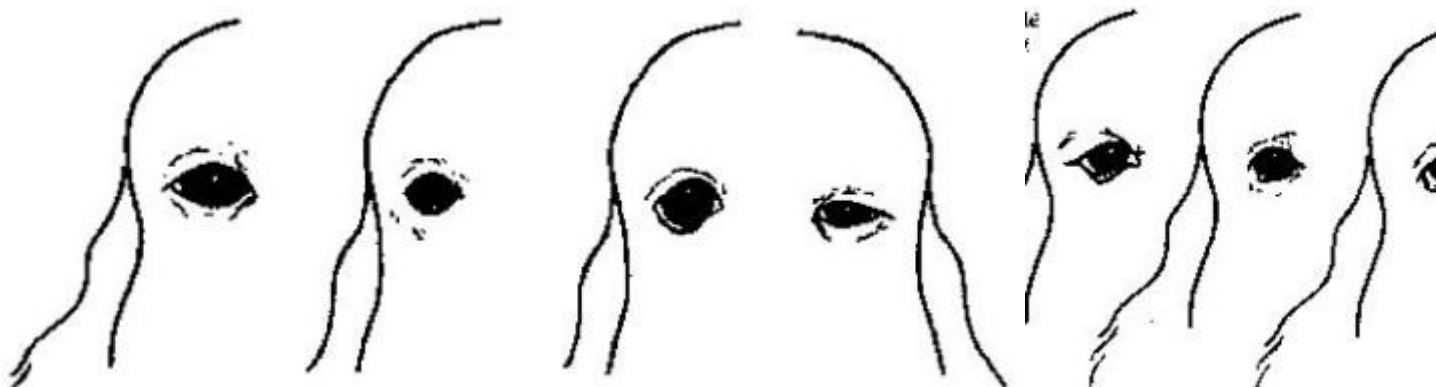
Hlava amerického kokeršpaniela je veľmi dôležitá. So svojimi krásnymi, tmavými, presvedčivými očami, zvýraznená hlbokou, kvadratickou mordou a lemovaná dlhými, nízko nasadenými, hodvábnymi ušami, je hlava záležitosťou krásy. Hlava sučky je viac samičia a menšia než hlava psa, ale každá musí byť v rovnováhe so svojím telom.

Hlava psa by mala byť na pohľad silnejšia než hlava sučky, ale obidve majú typický jemný výraz. Dobre tvarovaná hlava je veľmi dôležitým prvkom vyjadrenia typu kokeršpaniela.

OČI:

Štandard popisuje oči a výraz kokeršpaniela veľmi zreteľne. Oči sa môžu javiť väčšie než je žiaduce, čiastočne z dôvodu volnejších viečok, čiastočne okrúhlym tvarom oka miesto mandlového, alebo z obidvoch dôvodov naraz. Nedostatok pigmentu na okraji oka spôsobuje, že sa oči javia menšie než v skutočnosti sú.

Svetlé oči môžu vytvoriť tvrdší výraz. Malé oči nie sú jemné ani priťažlivé. A keď nie sú hlboko vsadené, majú potom drsnejší „kamenný“ pohľad a strácajú svoj jemný, duchaplný, inteligentný výraz. Očný okraj by mal byť tmavý alebo čierny a viečka by mali pevne priliehať k oku kvôli ochrane pri práci v teréne. Volné viečko, ktoré odhaluje červené tkanivo, nie je žiaduce. Nádherný výraz kokeršpaniela je jednou z najznámejších charakteristík plemena a napriek tomu, že to závisí od harmónie, vyrovnanosti a správnosti všetkých častí hlavy, oči sú najdôležitejším prvkom pri utváraní tohoto výrazu.

a) mandlovitý tvar oka

b) oko príliš okrúhle; dáva vzhľad vypúleného oka

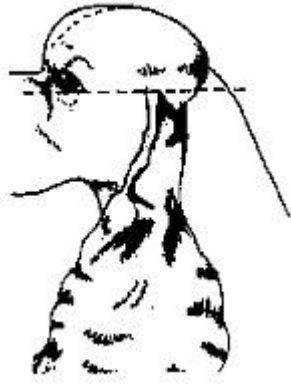
c) oko príliš malé a úzke

d) rôzne typy a stupne povolených viečok

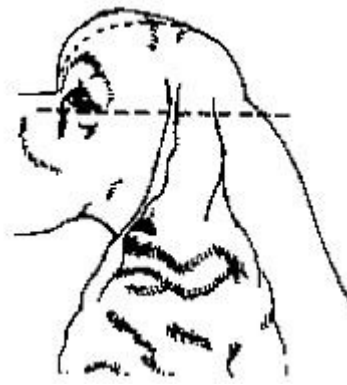
UŠI:

Koža ucha by mala siahať minimálne ku koncu nosa, keď se natiahne dopredu, a uši by mali byť správne nasadené. Väčší dôraz by sa mal klásť na nasadenie ucha než na jeho dĺžku a najmä na to, aby koža ucha bola jemná, nie hrubá a ťažká.

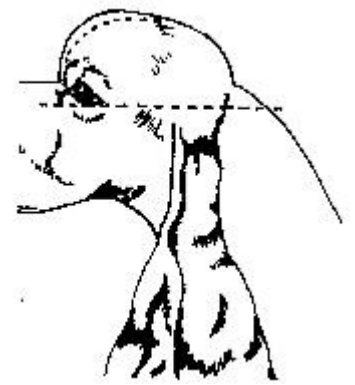
Hrubá koža ucha bude vyčnievať a bude spôsobovať zdanie, že ucho je vysoko nasadené. Keď najvyšší bod ucha je na úrovni spodného okraja oka alebo je trochu nižšie, ucho vyzerá dlhé a správne nízko nasadené a pekne lemuje tvár. V teréne toto správne nasadenie umožňuje uchu počuť hlas vtáka takisto rýchlo ako ho vzhľadom k jeho veľkému nosu zavetriť.

a) správne nasadenie ucha

b) vysoko nasadené ucho

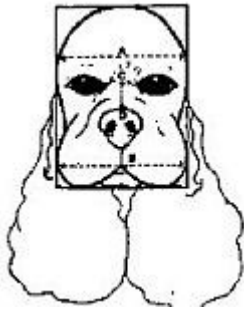
c) príliš nízko nasadené ucho

MORDA:

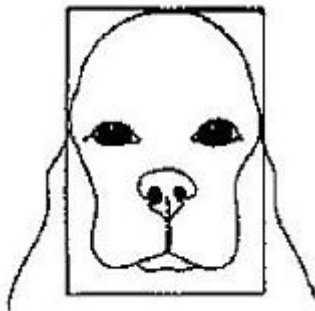
Šírka mordy by sa mala čo najviac približovať šírke lebky. Morda by mala vždy mať dostatočnú hĺbku v pomere k šírke.

Zatiaľ čo je nežiaduce, aby kokeršpaniel mal úzku mordú, tiež nie je žiaduce, aby jeho pysky boli tak veľké, že by vzhľadom pripomínal farbiara. Majte na pamäti, že morda by mala vyzeráť kvadraticky, čisto vymodelovaná a dostatočne plná, aby prekryla spodnú čelist. Pretože kokeršpaniel je poľovné plemeno, mal by mať mordú dostatočne dlhú, aby bol schopný zdvihnúť vtáka a tiež mal v nej dostatok miesta pre nožnicový zhryz. V snahe vytvoriť lepšiu hlavu chovatelia vyšľachtili až veľmi krátke mordy; príliš krátka morda nie je správna. Pre ujasnenie ako zistiť správne vyváženie, vedíme myšlienú priamku od konca nosa medzi oči cez lebku až k temenu. Potom vzdialenosť od stopu k temenu by mala byť dvakrát väčšia než vzdialenosť od stopu ku koncu nosa.

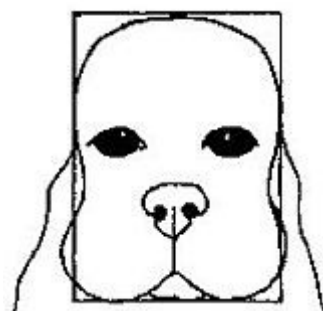
Morda by nemala byť prehnutá ani hore ani dolu, mala by byť rovná.

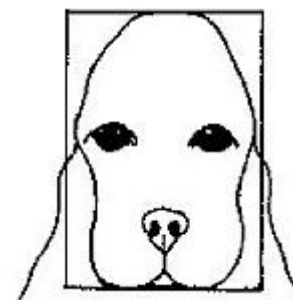
a) aj keď to nie je vyslovene povedané v štandarde, je všeobecne preferované v záujme vyváženosti hlavy, aby spodnej časti mordy (B) bola približne zhodná s najširšou časťou lebky (A); vzdialenosť od stopu (C) ku koncu nosa (D) by mala byť polovicou vzdialenosti od stopu po tylový výčnelok

b) hruškovitý tvar hlavy; morda príliš krátka a úzka (široká lebka je nežiaduca)

c) plochá lebka; morda príliš široká,

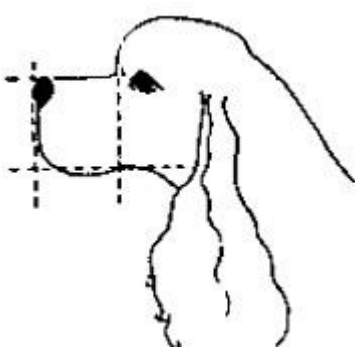
d) nepravidelne okrúhla hlava; morda príliš úzka, tzv. jablkovitá hlava

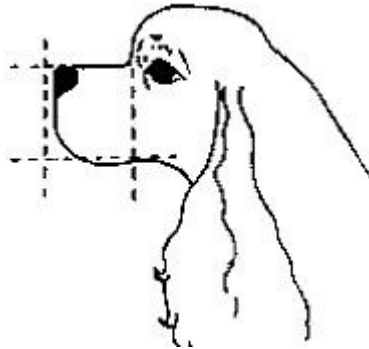
e) príliš veľké pysky

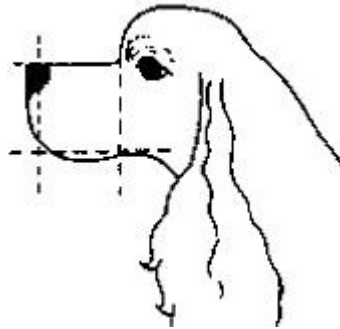
správna hlava; profil vyváženej hlavy bez prebytočnej kože na hlave aj krku

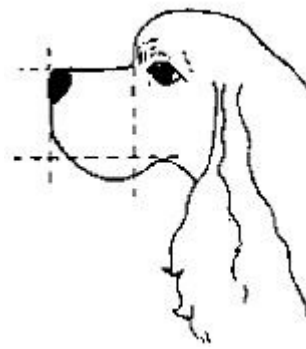
1) morda vyvážená s ostatnými časťami hlavy

2) príliš krátka morda

3) príliš dlhá morda

4) príliš hlboká morda

NOS:

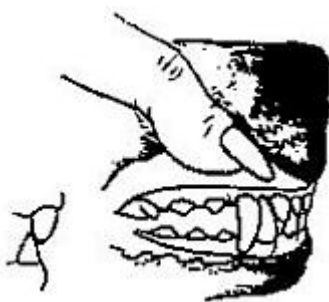
Ako sledič musí mať kokeršpaniel dostatočnú kapacitu nosa na nájdenie koristi. Preto veľké, otvorené nosné dierky sú dôležité. Aj keď nos môže okrem čiernej byť hnedý alebo pečenový, tmavší je preferovaný. Farba nosa by sa mala zhodovať s farbou očného viečka. Ružový alebo flakatý nos je vadou.

Veľký tmavý nos je veľmi dôležitým faktorom pri utváraní krásneho, pritažlivého a jemného výrazu hlavy kokeršpaniela.

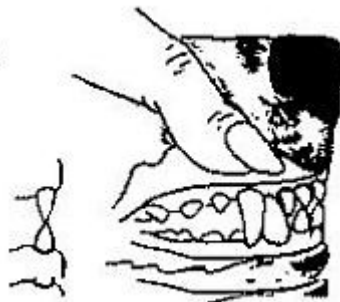
ZUBY:

Tlama musí byť dostatočne veľká pre uchopenie a nesenie bažanta.

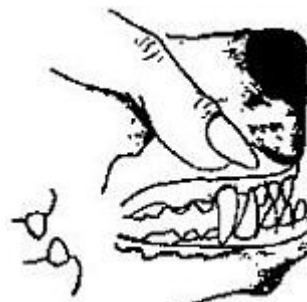
Zhryzy sú komplikované kvôli faktu, že vrchná čelist je dedená nezávisle od spodnej čeluste. Mierne nesprávny zhryz u mimoriadne kvalitného jedinca môže byť tolerovaný, aj keď nie je žiaduci. Napriek tomu, tlama by mala obsahovať dobre formované a dostatočne veľké zuby. Maličké zúbky by mali byť penalizované.

a) nožnicový zhryz; keď je tlama zatvorená, vnútorná strana horných

b) kliešťový zhryz; horné a dolné zuby sa stretávajú

c) predkus; spodné zuby sú pred hornými zubami

d) podkus; horné zuby sú príliš ďalej pred spodnými zubami

zubov sa dotýka vonkajšej strany
spodných zubov

zuby veľmi malé, majú medzi sebou príliš vela miesta

KRK, VRCHNÁ LÍNIA (topline) A TELO:

Krk

Krk je dostatočne dlhý, aby umožnil nosu ľahko dosiahnuť zem, je svalnatý a nemá prebytočnú ovísajúcu kožu. Začína pri lopatkách, potom sa mierne zaoblúje až k hlave.

Vrchná línia (topline)

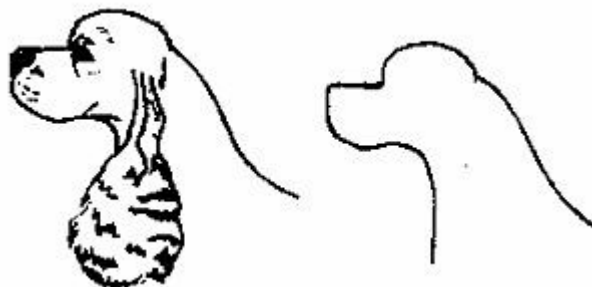
Mierne sa zvažuje až k svalnatému zadku.

Telo

Hrudník je hlboký, jeho najnižší bod nesmie byť vyššie než lakte, predhrudie dostatočne široké pre vytvorenie adekvátneho priestoru pre srdce a pľúca, ale nie príliš široké, aby nezabraňovalo priamemu pohybu predných končatín. Rebrá sú hlboké a pružné. Chrbát je silný a pravidelne a mierne sa zvažuje od lopatky až k nasadeniu kupírovaného chvosta. Chvost je nasadený a nesený v jednej rovine s vrchnou líniou chrbta, alebo mierne vyššie; nikdy nie vztýčený ako u teriérovo a nikdy nie tak nízko, aby naznačoval bojzivosť. Keď je pes v pohybe, akcia chvosta je veselá.

KRK:

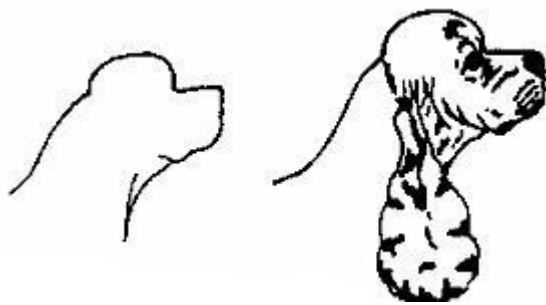
Zatiaľ čo trochu volnej kože môžeme nájsť na dostatočne dlhom krku, je nežiaduce, aby sa volná koža hromadila v okolí hrdla. Dobrý krk, správne nasadený k dobre uhleneným lopatkám, umožňuje kokeršpanielovi dostatočne dobre dosiahnuť na zem. Kokeršpaniel s krátkym krkom a strmým predkom nie je schopný dosiahnuť zem a aj jeho pohyb je obmedzený. To je veľmi nesprávne.

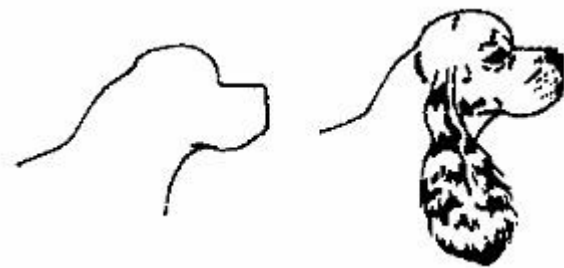
Dobre zaoblený krk bez prebytočnej kože

Ovčí krk – nesprávne

Prebytočná koža na hrdle

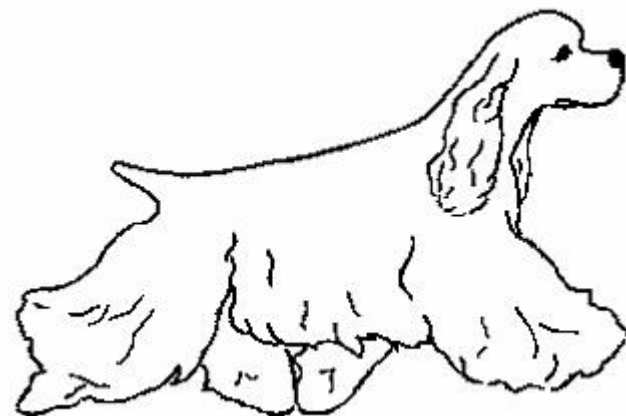
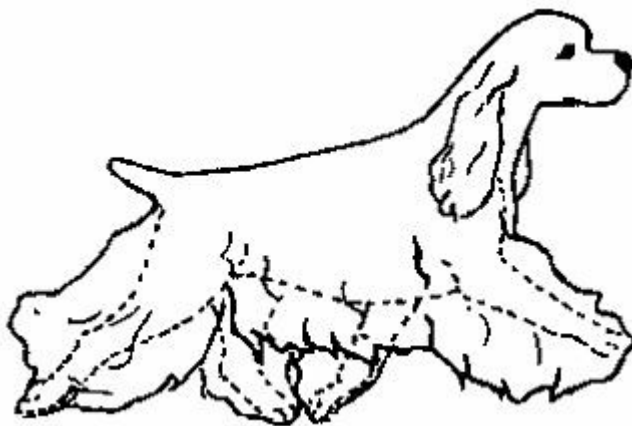

Príliš krátky a hrubý krk

VRCHNÁ LÍNIA A TELO:

Relatívny pomer výšky k dĺžke by mal byť viditeľný aj v pohybe aj v postoji. Kokri by mali vyzeráť, že majú dlhé nohy. Príliš veľa osrstenia na psovi so správnymi proporciami môže spôsobiť, že nohy sa zdajú krátke. Štandard vyžaduje mierne klesajúcu vrchnú líniu.

Rovná vrchná línia a stúpajúca vrchná línia sú nesprávne tak, ako je nesprávna príliš sa zvažujúca vrchná línia, ktorú môžeme pomerne často vidieť v kruhu.

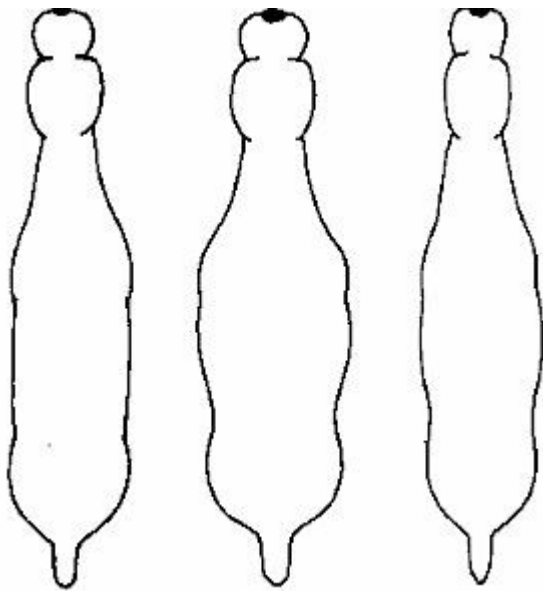

Tento pes má korektnú vrchnú líniu, nasadenie a nesenie chvosta aj v pohybe. Chrbát by mal byť silný a pevný, bez tendencie ku klesnutiu za lopatkou alebo pri zadku, ako v pohybe tak v postoji. Bedrá by nikdy nemali byť viditeľné; mali by byť dobre osvalené.

HRUDNÍK :

Rebrá musia byť široké, pružné a hlboké. Široké neznamená, že budú tak široké, že vytlačia lakte. Kokeršpaniel nikdy nemá hrudník príliš široký, musí len mať dostatočnú šírku a hĺbku pre vytvorenie priestoru pre srdce a pľúca.

Keď sa pozrieme na psa zvrchu, lopatky, rebrá a osvalenie bedier musí byť približne rovnakej šírky. Za rebrami sa telo mierne zužuje a potom sa postupne vracia do plnej šírky.

príliš plochý príliš široký správny
hrudník

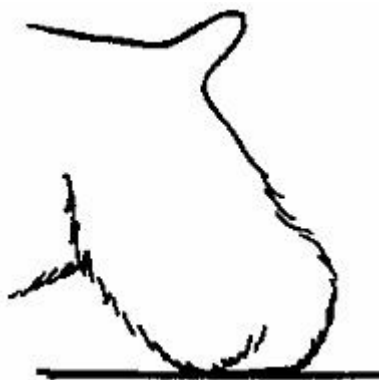
Aby ste mohli správne posúdiť kostru, musíte vidieť psa z boku, zpredu, zozadu a tiež zvrchu. Z boku skontrolujete chrbtovú líniu, spodnú líniu a predhrudie. Zpredu sa pozeráte na šírku a plnosť hrudníka. Zozadu a zvrchu pozorujete šírku ramien, hrudníka a dĺžku bedier.

CHVOST:

Chvost je barometrom temperamentu. Veselý kokeršpaniel by mal prirodzene a sebavedome nosiť chvost. Dĺžka chvosta by mala byť v rovnováhe s veľkosťou psa – nie príliš krátky a hrubý a nie prehnane dlhý. Ale keďže nesprávna dĺžka chvosta je ľudskou chybou, mala by byť penalizovaná len veľmi mierne.

Keď je pes v postoji, chvost by sa nemal prevracať (tlačiť umelo vyššie, než je prirodzene nesený), aj keď, nanešťastie, prevracanie chvosta je v kruhu vidno častejšie než normálne držanie.

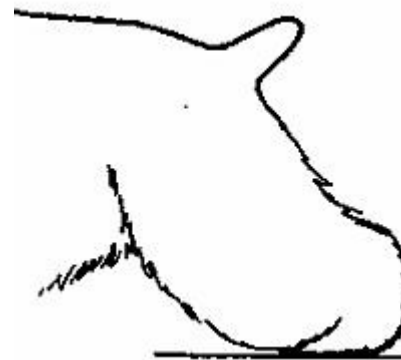
Nasadenie chvosta rozhoduje o jeho nesení. Strmý zadok spôsobuje nízko nasadený chvost a plochá, nezvažujúca sa chrbtová línia naopak spôsobuje vysoko nasadenie chvosta. Mierne vyššie nasadený a nesený chvost je ale preferovanejší než ten nižšie.

správne nasadený

vysoko nasadený

nízko nasadený

Nesprávne nasadenie chvosta (vysoko alebo nízko) naznačuje nesprávnu konštrukciu zadnej partie a je spôsobené ďalšími vadami kostry. Preto by rozhodcovia mali v takom prípade venovať zvýšenú pozornosť celej zadnej partii. „Ale nadovšetko, chvost musí byť veselý.“

PREDOK:

Lopatky sú položené dozadu a s ramenom formujú približne 90 stupňový uhol, ktorý umožňuje psovi pohybovať prednými nohami ľahko pri výkroku. Lopatky tesne priliehajú a zvažujú sa bez prečnievania z chrbtice. Sú vsadené tak, že vrchné časti kohútika tvoria uhol, ktorý umožňuje veľkú pružnosť rebier. Keď pozorujeme kokeršpaniela zo strany s prednými nohami postavenými vertikálne, lakeť je presne pod najvyšším bodom lopatky. Predné nohy sú paralelné, rovné, so silnými kosťami a dobrým osvalením, nasadené tesne pri tele. Zápästie je krátke a silné. Vlčie pazúrky na predných nohách môžu byť odstránené. Packy sú kompaktné, veľké, okrúhle a pevné s drsnými vankúšikmi. Nevťahujú sa ani dovnútra ani von.

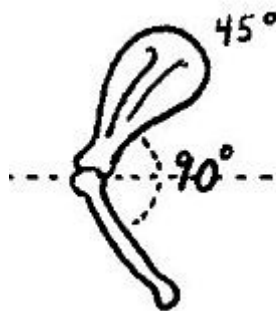
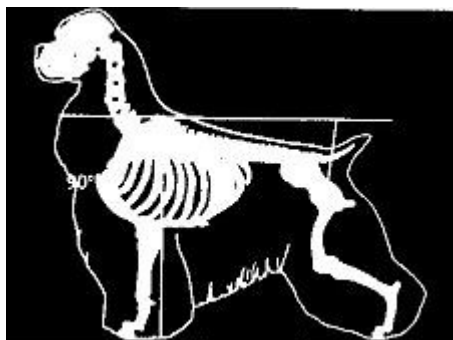
ZADOK:

Bedrá sú široké, dobre zaoblené a osvalené. Pri pozorovaní zo zadu sú zadné nohy paralelné aj v pohybe aj v postoji. Zadné nohy majú pevné kosti, sú dobre osvalené, mierne zauhlené do silného, dobre znateľného stehna. Vlčie pazúrky na zadných nohách môžu byť odstránené.

RAMENÁ:

Vzhľadom k snahe chovateľov vyšlachtiť vyššieho psa, niektorí kokri na to doplatili stratou korektného zauhlenia predných končatín. Pretože sa kokeršpaniel ako poľovné plemeno musí efektívne pohybovať celý deň, korektné a vyvážené zauhlenie predných a zadných končatín je absolútna nutnosť.

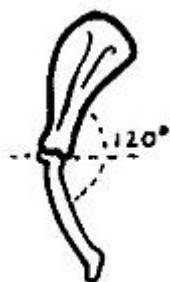
UHLENIE:

Ideálna lopatka a rameno spolu zvierajú 45-stupňový uhol s horizontálnou čiarou paralelnou s podlahou. Stretávajú sa v bode, v ktorom tvoria 90-stupňový uhol.

Môže byť ťažké predstaviť si korektné polozenie ramena a lopatky, nápomocné by mali byť uvedené ilustrácie. Ramená by mali byť zformované tak, aby umožňovali perfektnú voľnosť akcie predných končatín.

Ideálne zauhlenie, zmerané na stupne, je iba odhad, ale 45-stupňový uhol je všeobecne považovaný za ideálny. V ramene tvorí vrchná časť prednej končatiny a lopatka približne pravý uhol. S prednými nohami presne pod lopatkou je predok správne vyvážený a pripravený k akcii.

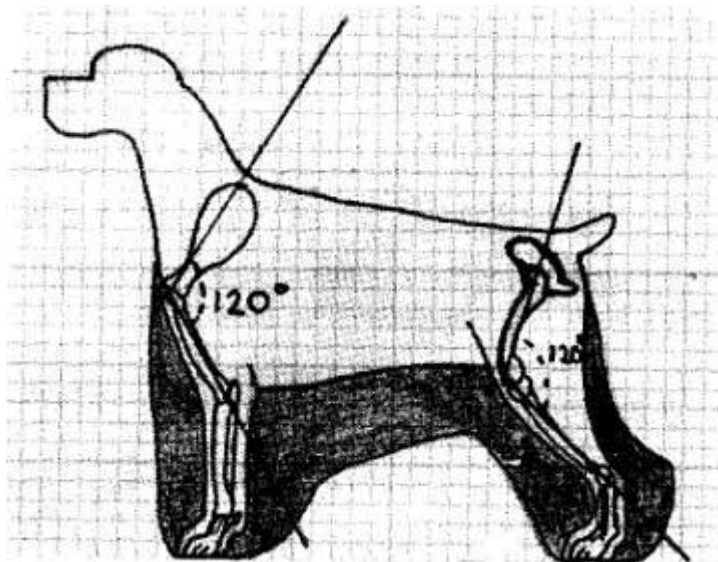
nedostatočné zauhlenie

lopatka a vrchná časť prednej nohy rozdielnej dĺžky

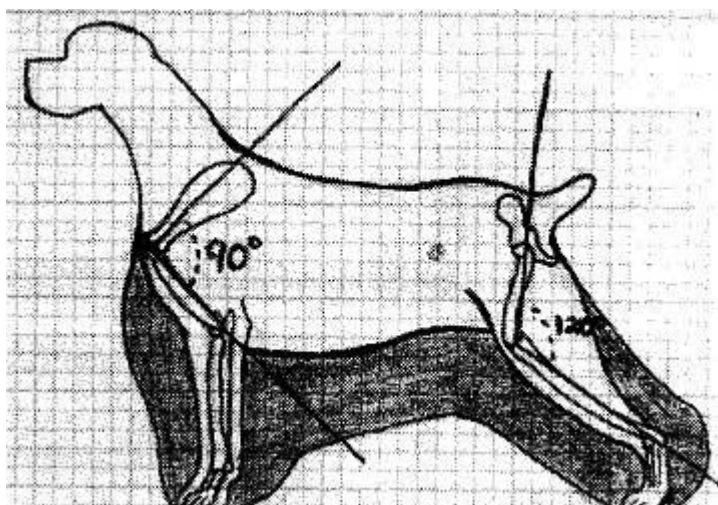
Nedostatočné zauhlenie na obrázku hore bude mať tendenciu limitovať predný výkrok psa. Taktiež nesprávna je neúmerná dĺžka lopatky a vrchnej časti prednej nohy, hrubé ramená, prílišná šírka medzi lopatkami, alebo čokoľvek, čo zabranuje dlhému výkroku a silnému záberu predných nôh. Napríklad lopatka, ktorá má správnu dĺžku a polohu, spojená s vrchnou časťou prednej končatiny, ktorá je skoro vertikálna, skracuje psovi pri pohybe výkrok. U kokeršpaniela sa toto prejaví ako „teriérsky“ predok.

Nasledujúce ilustrácie demonštrujú niekoľko nekorektne zauhlených predkov a zadkov. Pod každou ilustráciou sú vymenované niektoré vady, ktoré môžu byť následkom nekorektného zauhlenia. Samozrejme, nie všetky tieto vady sa objavujú naraz u jedného jedinca.

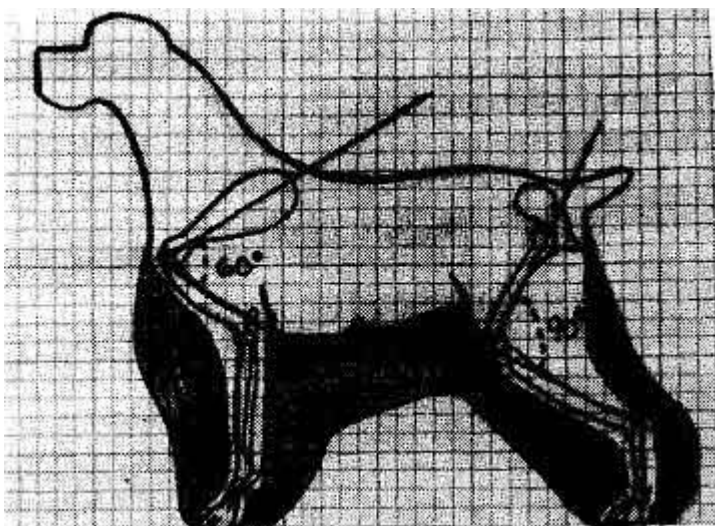
NEDOSTATOČNÉ ZAUHLENIE

Lopatka nedostatočne sklonená ... chýbajúci svalnatý zadok ... nedostatočná hĺbka hrudníka ... nekompaktný ... skrátenejší pohyb než bežný, ale NESPRÁVNÝ TYP.

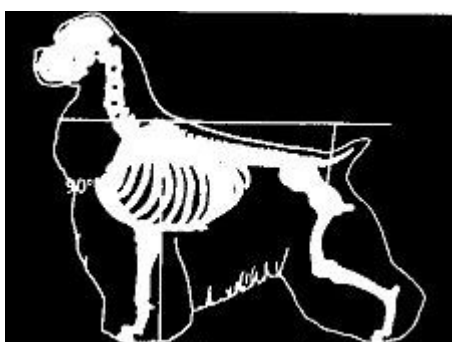
SPRÁVNÝ PREDOK S PREUHLENÝM ZADKOM

Pes má v pohybe aj v postoji prehnutý chrbát ... vystrčený zadoček ... nízko nasadený chvost ... pes vyzerá dlhý a na nízkych nohách ... vďaka dĺžke myšlienky medzi prednými a zadnými packami ... slabý zadok ... nedostatočne vyvinuté svalstvo zadných nôh ... alebo výskyt všetkých chýb zadku naraz.

SPRÁVNY ZADOK S PREUHLÉNÝM PREDKOM

Tento pes „pádluje“ okolo hrudného koša ... ak je zadok správny, pes sa bude pohybovať s vytreným zadkom ... prehnutý chrbát ... často všetky vady dohromady.

PREDOK A ZADOK V ROVNOVÁHE

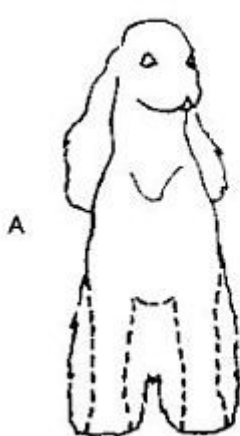
Medzera medzi končekom lopatiek by mala byť minimálna, najviac požadovaná je medzera široká ako mužský palec. Korektné zaohľadenie predných končatín si môžeme predstaviť, keď spustíme myslenú priamku z vrchného bodu lopatky k zemi, dotýkajúcej sa zadnej časti lakta. (viď. obrázok) Vrchná časť prednej končatiny a lopatka majú zhruba rovnakú dĺžku. Lakte tesne priliehajú k

Na vyváženú prednú časť by zadné nohy mali mať správne zaohľadenie, pevný kolenný kĺb a silné stehná.

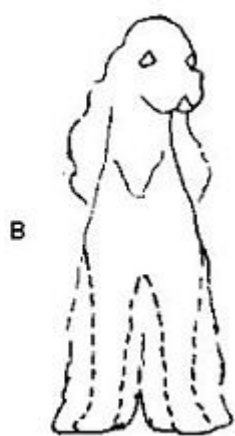
NOHY A PAKY :

Pamätajte si, že kokeršpaniel je poľovné plemeno a má byť stavaný pre dlhodobé pôsobenie v poli. Preuhľadenie zadných končatín vedie k vadám vrchnej línie, čo je silne nežiaduce. Kolená by mali byť silné, ale jeho posudzovanie by nemalo zahŕňať prehnuté vytáčanie zadných nôh, pretože tým môžeme psovi ublížiť. Slabé kolenná môžu napríklad v niektorých prípadoch spôsobiť tzv. kravský postoj, čo je, samozrejme, vadou.

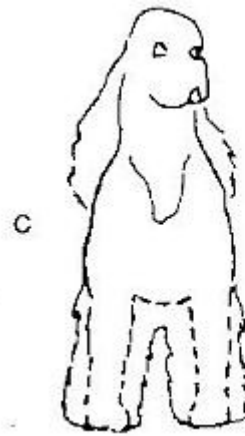
Správna konštrukcia nôh je základom u poľovných plemien. Pes musí byť predovšetkým dobre vyvážený, so zodpovedajúcim zaohľadením končatín a stavbou kostí.

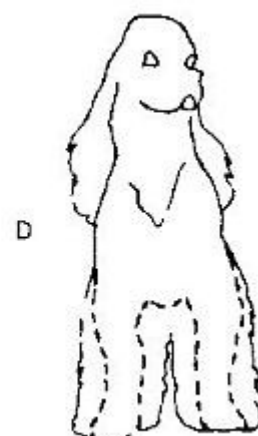
správna predok

rozbiehavý

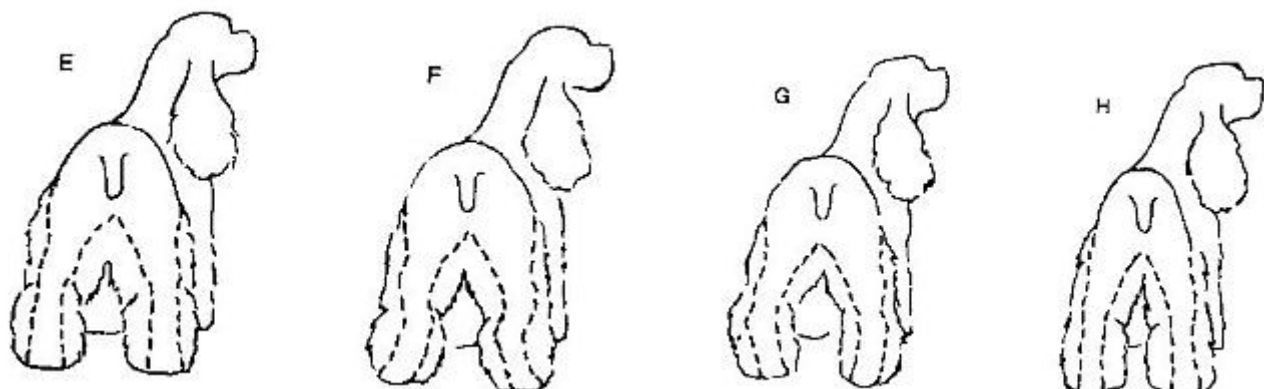
zbiehavý

vyčnievajúce lakty, zakrivené nohy

Časť nôh od kolena dolu musí byť krátka v porovnaní s časťou od bedier po koleno. Zadné zápästie má byť kolmé na podlahu.

Strih a momentálny postoj môžu ľahko zmiast. Napríklad, packy kokeršpaniela majú byť veľké, ale bohaté osrstenie môže spôsobiť, že vyzerajú väčšie, než v skutočnosti sú. Rozhodcovia by mali skontrolovať skutočnú veľkosť paciek posúdením vankúšikov. Tým potom tiež odhalí stav vankúšikov, ktoré majú byť drsné, a nie hladké alebo ploché.

správny zadok

kravský postoj

vybočené kolená (najlepšie zbadat' v pohybe, ktorý je voľný a nekontrolovaný)

úzky a slabý zadok

Nohy by mali byť silné, packy dobre vyvinuté a pevné, prsty dobre zaoblené a chránené krátkou, hrubou srstou zastrihnutou okolo packy. Zapamätajte si: Krátka srst', hrubé vankúšiky a pevné packy chránia psa pred ľadom, kamienkami, trňmi, atď. v poli. Pes, ktorého prsty nie sú zaoblené, s mäkkou packou a jemným vankúšikom, je často poranený a packy strácajú schopnosť prijímania šoku.

Zaoblené prsty, pevná packa

Mäkká packa

Prepadnutá packa

SRSŤ:

Na hlave krátka a jemná, na tele stredne dlhá s hustou podsadou, ktorá chráni. Uši, hrud', brucho a nohy sú dobre osrstené, nie však natoľko, aby srst' skrývala prirodzené línie a spôsob pohybu alebo narúšala funkciu poľovného psa. Najdôležitejšia je kvalita srsti. Srst' musí byť hodvábná, rovná alebo mierne zvlnená a musí byť taká, aby sa dala ľahko udržovať. Príliš bujná, kučeravá alebo vatovitá by mala byť prísne penalizovaná. Používanie elektrického strojčeka na srst' chrbta je nežiaduce. Úprava kokeršpaniela na zdôraznenie jeho prirodzených línií by mala vyzeráť čo najprirodzenejšie.

Rodina španielov má veľa spoločných znakov. Jednotlivé plemená boli vyšľachtené pre lov. Zatiaľ čo u plemien setrov a retrívrov boli vyšľachtené dva typy – poľovný a spoločenský, u španielov sa stretávame s tendenciou mať jedno zviera pre oba účely. V záujme naplnenia funkcie kokeršpaniela musí kokeršpaniel mať krásnu a udržovateľnú srst', ktorá mu umožní vyhrať vo výstavnom kruhu a zároveň pohybovať sa v teréne bez znehodnotenia srsti. Aj keď toto je požiadavka štandardu, kokeršpaniel je dnes všeobecne nadmerne osrstený. Tiež preto je veľmi dôležitá kvalita a správna dĺžka srsti pre jeho už spomínanú dvojitú rolu. Vatovitá srst' musí byť penalizovaná v každom prípade. Tento typ srsti rýchlo plstí a robí psa úplne nepoužiteľného v teréne. Srst', ktorá sa skoro dotýka zeme tiež sťažuje prácu v teréne. American Spaniel Club zastáva názor, že „forma nasleduje funkciu“ – u kokeršpaniela to znamená, že má byť stavaný vydržať loviť celý deň pri dobrej kondícii srsti a vrátiť sa bez problémov do terénu ďalší deň. Príliš mnoho srsti alebo srst' zlej kvality zabraňuje kokeršpanielovi v splnení účelu, pre

ktorý bol vyšlachtený.

Rozhodcovia by pri udeľovaní titulu mali mať na pamäti onú dvojitú rolu amerického kokeršpaniela.

Štandard trvá na dôležitosti bohatého, ale nie prílišného osrstenia.

Štandard vyzdvihuje dôležitosť správnej kvality srsti. Je to práve kvalita srsti, viac než jej množstvo, ktorá spôsobuje problémy s údržbou. Srst dobrej kvality je relatívne nenáročná na údržbu. Prebytok srsti je závažným problémom plemena.

Aj keď štandard o tom nehovorí, úprava je dôležitým prvkom v prezentácii amerického kokeršpaniela. Správna úprava nielenže zdôrazňuje línie a eleganciu psa, ale je nevyhnutná pre dobrú hygienu.

Srst, ktorá je príliš dlhá okolo očí, na lícach a na spodnej strane uší, vedie k infekciám, takže hlava má byť vždy upravená.

Ostrihané miesta by mali plynule prechádzať do miest neostrihaných.

Ale je taktiež nekorektné odstraňovať srst z chrbta, všetka krycia srst je nevyhnutná pre ochranu psa v teréne.

Príliš horliví chovatelia vyšlachtení veľké množstvo srsti až natolko, že kokeršpaniel teraz vyžaduje oveľa náročnejšiu úpravu a preto aj pozornejšiu prehliadku rozhodcom, aby ten bol schopný zhodnotiť psa pod srstou.

FARBY A ZNAKY :

ČIERNI A ČIERNI S PÁLENÍM

Sýta čierna farba alebo čierna s pálenými znakmi. Čierna by mala byť jednoliata bez akýchkoľvek odtieňov hnedej. Malé množstvo bielej na hrudi a/alebo na krku je povolené. Biela na akomkoľvek inom mieste je diskvalifikujúca.

Zatiaľ čo rôzne odtiene pálenia sú povolené, štandard jasne hovorí, že čierna musí byť jednoliata a lesklá. Biely flak väčší než polovica dolárovej bankovky (asi slovenská päťdesiatkoruna-pozn. prekl.) by mal byť penalizovaný, ale nediskvalifikuje.

Srst by mala mať zdravý lesk, čo je známkou jej dobrej kondície. Nahnedlé sfarbenie srsti, ktoré sa u niektorých čiernych objavuje, by malo byť hodnotené negatívne. Kokeršpaniel s pálením v tejto variете by mal mať všade rovnakú kvalitu srsti, ale jeho znaky pálenia môžu byť od najsvetlejšej krémovej po najtmavšiu červenú.

OSTATNÍ JEDNOFARBENÍ

Akokoľvek iná jednoliata farba než čierna, v rozmedzí od najsvetlejšej krémovej po najtmavšiu červenú, vrátane hnedej a hnedej s pálením. Farba musí byť jedného odtiena, ale svetlejšia farba dlhej srsti je povolená. Malé množstvo bielej na hrudi a/alebo na krku je povolené. Biela na akomkoľvek inom mieste je diskvalifikujúca.

Farba dlhej srsti sa môže od odtienu srsti na tele líšiť dosť podstatne. Preferovaná je síce jednoliata farba, ale kvalita srsti je dôležitejšia. Biely flak väčší než pol dolára by mal byť penalizovaný, ale nediskvalifikuje.

Táto varieta má široké spektrum farieb. Ostatní jednofarební okrem hnedých môžu mať sfarbenie od červenej ako seter po svetlo krémovú. Varieta ostatných jednofarebných zahŕňa aj hnedé, niekedy označované ako pečňové alebo čokoládové. Aj tu sú povolené farby od hnedočervenej po sýto tmavo hnedú. Znaky pálenia majú rovnaké sfarbenie ako u čiernych s pálením.

VIACFARBENÍ

Dve alebo viac dobre ohraničených farieb, jedna z nich musí byť biela; čiernobiela, červenobiela (červená môže byť od svetlo krémovej po tmavo červenú), hnedobiela a beloši, zahrňujúci akokoľvek kombináciu s pálenými znakmi. Je preferované, aby znaky pálenia boli na tých istých miestach ako

pálenie u ostatných variet. Beloši sú posudzovaní ako viacfarební a môžu byť v ktoromkoľvek z obvyklých vzorov beloša. Základná farba, ktorá je 90 % a viac, je diskvalifikujúca.

Varieta viacfarebných poskytuje chovateľovi širokú škálu kombinácií farieb. Táto škála zahŕňa čiernobiele, červenobiele, hnedobiele, trikolórne a belošov.

V dnešnej dobe sa beloši objavujú len málo.

Jednotlivé farby by mali byť na psovi rozložené v primerane veľkých škvrnách. Psi, ktorí majú minimálne množstvo škvŕn, strácajú identitu viacfarebných. Je preferované, aby nadočnicové oblúky a uši boli sfarbené nie základnou (teda nie bielou) farbou. U trikolórnych rozloženie znakov pálenia je rovnaké ako u ostatných variet. Beloši môžu byť čierni, hnedí alebo oranžoví, ale u tohoto plemena sa vyskytujú veľmi zriedka.

ZNAKY PÁLENIA

Farba pálenia môže byť od najsvetlejšej krémovej po najtmavšiu červenú a jej množstvo je omedzené na 10% alebo menej celkovej plochy sfarbenia jedinca; znaky pálenia vo väčšom množstve než 10% sú diskvalifikujúce. U čiernych a ostatných jednofarebných sú znaky pálenia rozložené nasledovne:

- jasná škvrnka nad každým okom
- po stranách mordy a tvárach
- na vnútornej strane uší
- na všetkých packách
- pod chvostom
- na hrudi (nie je podmienkou; prítomnosť alebo absencia tohoto znaku nie je penalizovaná)

Znaky pálenia, ktoré nie sú zreteľne vidieť alebo znaky na morde, ktoré sa tiahnu cez ňu nahor a spoja sa, znižujú ocenenie. Absencia znakov pálenia u čiernych a ostatných jednofarebných v ktoromkoľvek menovanom mieste u inak páleného psa sú diskvalifikujúce.

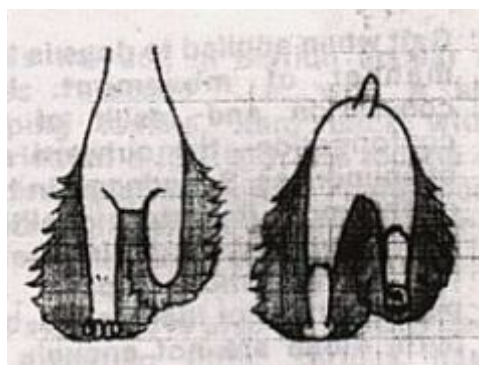
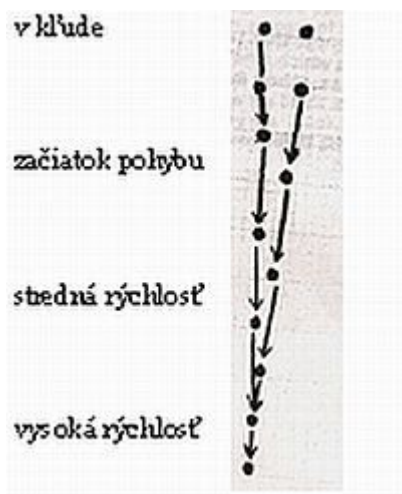
Majte na pamäti, že znaky na morde, ktoré sa tiahnu cez ňu nahor a spoja sa alebo znaky na nadočnicových oblúkoch, ktoré sa spájajú, musia byť penalizované.

Čierne chlpy v znakoch pálenia sú u tohto plemena normálne.

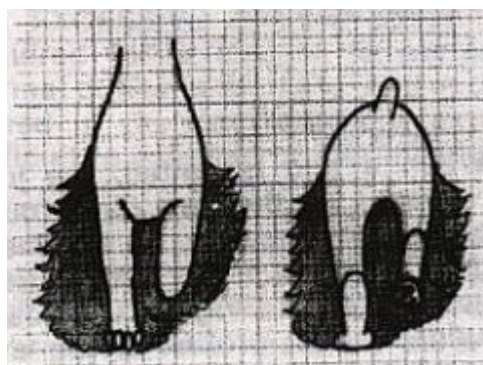
POHYB :

Americký kokeršpaniel, aj keď je najmenším poľovným sliedičom, má typický pohyb poľovného psa. Predpokladom pre správny pohyb je vyrovnanosť medzi prednou a zadnou časťou tela. Pes musí mať takú stavbu ramien a predných končatín, ktorá umožňuje uvoľnený a rozmáchny krok, aby sa vyvážila veľká hnacia sila jeho bedier a zadných končatín. Jeho krok je koordinovaný, ľahký a uvoľnený. Prehnaná pohyblivosť sa nesmie považovať za správnu chôdzu.

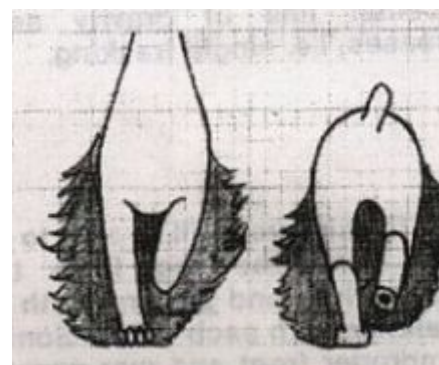
Skúsené oko rozlíši správny pohyb bez ohľadu na množstvo osrstenia. Prichádzajúc k vám, pes sa musí pohybovať priamočiara, tj. telo v jednej priamke so smerom pohybu, tak ako je vidieť na obrázku.

začiatok pohybu

stredná rýchlosť

pohyb v jednej stope

Nohy by sa so zvyšujúcou rýchlosťou mali približovať k osi gravitácie. Prehnaný pohyb, prehnaná rýchlosť a „šikvné“ predvedenie by nikdy nemalo byť považované za plynulý a správny pohyb!!! Pohyb psa je výsledkom jeho nálady – vonkajší prejav jeho iskry. Táto iskra je jednou z najdôležitejších a najlepšie ju spozorujeme, keď uvedieme psa do pohybu. Všetky časti tela popísané v tejto štúdiu môžu byť samy o sebe perfektné, ale perfektné jednotlivé časti nestačia. Všetky časti musia byť korektnej veľkosti a musia na sebe správne naväzovať, aby vytvorili vyvážený celok, ktorý bude demonštrovaný správnym pohybom.

Keď je pes v pohybe, rozhodca môže ešte raz zhodnotiť všetko, čo zistil pri posudzovaní na stole. Tak ako u iných plemien, aj kokeršpaniel je posudzovaný z troch uhlov: bežiac od rozhodcu dopredu, potom späť a nakoniec z profilu. Bežiac vpred a späť, pes by sa mal pohybovať rovno, tj. mal by bežať tak, aby sa jeho predná a zadná noha na každej strane pohybovala v jednej priamke a so zvyšujúcou rýchlosťou sa tieto priamky približovali k osi gravitácie.

Z boku budete môcť na psovi veľa odpozorovať. Má pes dostatočný náprah? záber? a pohybujú sa predné a zadné končatiny vo vzájomnej rovnováhe? Niektoré typy zle stavaných predkov a zadkov vyžadujú dvakrát toľko krokov, aby ubehli tú istú vzdialenosť ako správne stavaný pes. Jednými z vážnejších väd pohybu je nekoordinovaný pohyb alebo pádlování.

Pohybujú sa predná a zadná polovica jedinca v harmónii alebo sa chovajú ako dve izolované časti? Javí sa pes v pohybe kompaktný, tj. má mierne sa zvažujúcu líniu, pevný chrbát s chvostom neseným v jeho línii alebo mierne vyššie? Chrbát by v strede nemal byť v žiadnom prípade zalomený alebo previsnutý. Posudzovanie z profilu je veľmi výhodné pri hľadaní viacerých vážnych väd pohybu.

PES BY SA NEMAL POHYBOVAŤ PREHNANOU RÝCHLOSŤOU. Rýchlosť nie je potrebná, aby kokeršpaniel ukázal svoje prirodzené vlohy pri práci v teréne. A prehnaná rýchlosť extrémne zťažuje posúdenie správneho pohybu vo výstavnom kruhu.

Tak ako pohyb je komplexný predmet a táto štúdia ho popisuje len v skratke, je doporučené konzultovať tiež inú literatúru, aby sme správne pochopili ako každá časť anatómie tela prispieva k pohybu.

TEMPERAMENT :

Dostatočne temperamentný bez náznaku bojzlivosti.
Výnimkou môže byť typické šteňacie hravé správanie.

VYLUČUJÚCE VADY:

Výška

Výška u psa nad 39,4 cm a u sučky nad 36,8 cm.

Farba a znaky

Farby vymenované v štandarde sú jedinými prípustnými farbami alebo kombináciami farieb. Akákoľvek iná farba alebo kombinácia farieb diskvalifikuje.

Čierni a čierni s pálením

Biele znaky inde než na hrudi a krku.

Ostatní jednofarební

Biele znaky inde než na hrudi a krku.

Viacfarební

Základná farba viac než 90%.

Znaky pálenia

1. Rozsah pálenia viac než 10%
2. Absencia pálených znakov, na ktoromkoľvek špecifikovanom mieste u inak páleného psa (netýka sa viacfarebných)

Na záver si pamätajte, že kokeršpaniel je treba posudzovať ako kokeršpaniel a nie ako špringra alebo setra. Vždy majte na pamäti, že štandard sa zaoberá jednotlivými časťami psa, ale finálne posúdenie musí byť založené na psovi ako celku.

Každá prednosť a každá vada musí byť zhodnotená v súvislosti s celým jedincom a účelom, pre ktorý bol daný znak vyšľachtený. Penalizujte každú vadu, ktorá je veľkého rozsahu, ale pamätajte si, že malé obmeny nájdeme u všetkých živých tvorov a podľa toho ich aj posudzujte.